

- Lucrările agricole în luna septembrie (pag. 3)
- Vino și vezi — O vizită la gospodăria colectivă din Silistraru (pag. 4-5)
- Atomul — apărătorul omului (pag. 6)

O ZI DE NEUITAT

În ziua de 25 august a.c., tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., însoțit de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Gh. Apostol, a vizitat gospodăria agricolă colectivă

„Drumul lui Lenin“ din satul Livedea, regiunea București.

Iubitul oaspete a fost primit cu bucurie și entuziasm de către colectivități.

Tovarășul Hrușciov a stat de vorbă cu membrii gospodăriei colective dându-le numeroase sfaturi

prețioase în legătură cu întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective și folosirea unor metode avansate de muncă.

În fotografiile: tovarășii N. S. Hrușciov, Gh. Gheorghiu-Dej și Gh. Apostol în mijlocul colectivităților.

Te cunosc de mai bine de un pătrar de veac. Când am început să umblu la școala din sat, am aflat din gura tatălui meu și a vecinilor noștri că dumneata, tovarășe învățător, ai fi omul cel mai învățat din lume. Pentru aceasta, noi, copiii țăranilor, ți-am purtat respect și ne-am înclinat înaintea dumitale cu drag și sfiicune.

După vreo 2-3 ani, când am răsărit mai bine, am început a crede însă, că deși ți se zice „domnu'nvățător“, nu ți se potrivea tocmai bine domnia aceea, întrucât ea avea nădragii rupți, iar pălăria roasă și tare veche. Și pe atunci erai tânăr. Ca iubitor de viață și de familie, te-ai însurat și după câțiva ani, ți s-a umplut casa de prunci.

Eu ți-am purtat și mai departe același respect, deși aveai aceeași pălărie roasă. Dar te-am văzut tot mai abătut, tot mai plin de griji și nu cutezam să-ți fac întrebări despre tristețea ce-o purtai în luminișul ochilor. Am aflat mai apoi că deși ți se spunea „apostolul neamului“ stăpînirea de atunci îți dădea o leafă de ocară, pe care de multe ori n-ai primit-o cu lunile.

Tirziu, cu mult mai tirziu, după ce țara a fost slobozită din lanțuri, te-am întilnit din

Tovarășe învățător din patria mea,

nou. La timp au început să ți se arate semnele toamnei. Dar ochii-ți străluciau de tinerețe. Mai apoi ți-ai cumpărat nădragii noi, pălărie nouă. Ai început să simți nu numai prețuirea oamenilor din sat ci și pe aceea a întregii noastre puteri populare.

Acum ai ieșit la lume ca un cărturar pe care comuniștii pun mare preț în bătălia pentru luminarea poporului.

Cu o lună în urmă am fost în sat. Dumneata erai în vacanța de vară. Se trelera pe rupele. Nu te-a răbdat inima să stai sub umbra pomului

din fața școlii, ci ai pornit pe uliță, din casă în casă. Ai dus vorbă caldă și înțeleaptă la flece om, îndemnându-l să nu întirzie nici măcar cu un ceas trelerișul. Duminica te-am auzit cuvîntînd la căminul cultural.

Vorbeai despre fabricile noi ce le-ai înălțat muncitorii în anii primului nostru cincinal, vorbeai despre așezămintele social-culturale din satul nostru, vorbeai despre înfăptuirile puterii noastre populare. Am simțit că și dumitale și oamenii din sat vi-i dragă acum viața de omie de ori mai mult ca înainte.

Acum se deschid școlile. Vin copiii să-ți înveți carte. Dumneata, împreună cu mii de tovarăși de breaslă — unii dintre ei foarte tineri — păsești mine pragul clasei și reincepi greaua, dar frumoasa muncă de învățător.

Mai colea, după culesul curuzului, mi-ai spus că vei deschide o altă școală, pentru ca oamenii să învețe să lucreze pămîntul în chip nou, — un cerc agrotehnic. La școala asta, mi-ai spus că vin și tații și bunicii. Cum s-ar zice, dumneata înveți deodată trei generații: copiii, părinții și bunicii.

Și toată munca aceasta o faci minat de un dublu simțămînt: acela al fericirii țăranilor muncitori și al slăvirii patriei.

Spor la muncă tovarășe învățător! Spor la muncă, tovarăși învățători din patria mea.

Voi, cei de douăzeci de ani

de ION BRAD

Noi, cei de douăzeci de ani, niciînd
Nu vrem să mai vedem peste pămînt
Însingerată, neagră, rotitoare,
Tăind vieți, adînc lovînd popoare,
Securea războiului.

Noi am văzut și-am plîns. Noi știm.
Destul!

Priviți acum pămîntul: e sătul...
De-alteia veacuri a lovit în van
Culcînd pe cei de douăzeci de ani,
Securea războiului.

De s-ar schimba în arbori fiecare,
Pădurea lor n-ar mai avea hotare
Tăind vieți, adînc lovînd popoare,
Și frunzele cu graiul viu ar spune:

Să piară cît mai repede din lume,
Securea războiului.

De s-ar schimba în stropi ușori de
apă,

N-ar fi ocean în brațe să-i încapă,
Și munții valurilor, grei, ar spune:
Să piară cît mai repede din lume
Securea războiului!

Noi, cei de douăzeci de ani, niciînd
Nu vrem să mai vedem peste pămînt
Însingerată, neagră, rotitoare,
Tăind vieți, adînc lovînd popoare,
Securea războiului!

Viscolul de acum doi ani îi făcuse mari stricăciuni la casa lui moș Toader Miron din satul megieș Segarcei. Și moș Toader nu că-i lipsit de simț gospodăresc, dar parcă era un făcut: cind avea bani, la Segarcea nu se găsea tablă, fișă sau dulapi și invers, cind seoseau materiale, moș Toader nu mai avea o lefcaie.

— Apoi ce să-i faci taică? De ce-i banul rotund? Să se ducă de-a dura.

Intr-o zi moș Toader Miron a zăbovit la zaplaz cu factorul poștal care-i adusese vești de la feciorul cel mijlociu, aflat pe un șantier la Electro-Montaj. Din una în alta veni vorba de casa beateagă, de cooperativă, de roțunțimea banului ce se scurge printre degele de zici că-i argint viu, de recoltă și de altele. Moș Toader se arătă nedumerit că la cooperativă nu se aduc mărfuri atunci cind are el părăluțe, ci tot după ce le-a făcut de petrecanie.

Mai priceput in ale econo-

miei, factorul a prins să-l lămurească:

— Ai vîndut azi ceva griu, secară, dă fuga la poștă și scoate-ți un libret C.E.C. Mîine vinzi o ladă cu prune, pune-i și pe asta lîngă ea de pe grîu. Ai strîns cit al nevoie de o cumpărătură, a venit marja; o fugă la poștă, completezi o hirtiușă și primești banii pe loc.

De la factor a înțeles de asemenea că C.E.C.-ul păstrează secretul, astfel că nimeni nu poate afla cit are moșul pe carnet, cit a scos sau cit a mai depus.

Că-și poate cumpăra — dacă vrea — obligațiuni C.E.C. cu ciștiguri care se trag la sorți la fiecare două luni, puțînd aduce ciștigătorului sume pînă la 35.000 lei.

Moșul a ascultat sfatul. Azi e un harnic depunător la C.E.C., casa și-a reparat-o și are și cîteva obligațiuni C.E.C. cu care la fiecare tragere se duce la factorul poștal să verifice dacă nu i-a ieșit cumva ciștigul.

La căminul cultural

Se risi pesc superstițiile

Fulgere brăzdau cerul negru. Ploua cu găleata cind Dumitru Nicolescu, directorul căminului cultural își niși afară. Nu trecu însă mult și deși ud leocarcă, se întoarse vesel povestind celor de față pricina care îl făcuse să treacă drumul pe asemenea vreme. In timpul furtunii ce se deslănțuise cu o săptămînă în urmă, directorul o văzuse pe Ioana Persinaru tremurînd ca varga de teama „duburilor rele” cum spunea ea. Acum o găsise sfînd liniștită pe un scăunel și glumind cu fetița ei. Ce se întimplase între timp? După cea dintîi furtună el îi explicase amănunțit cauzele acestor fenomene ale naturii, îi arătase și niște desene lămuritoare dintr-o carte. A mai stat apoi de vorbă cu ea și altă dată. După un timp femeia a înțeles, ba a prins după aceea chiar gustul cunoașterii și nu rareori o vedeai pe la bibliotecă.

La cămin a avut loc și o seară culturală cu aproape 100 de participanți, la care s-a vorbit despre superstiții și izvorul acestora. Din conferința învățătoarei Veronica Predescu toți au înțeles și ce e cu „ghicitul”, ce sint visele.

A înțeles multe din conferințele ținute la căminul cultural din Poiana de sus, raionul Racari și țaranul muncitor Nicu N. Șerban, de altfel om cinstit, dar lesne crezător în vorbe. De pildă credea în vorba urîniă, Ion, din Crevedia-Căscioarele care nu-și munea pămînturile ci trăia din „ghicit”. I-a „ghicit” și lui Nicu N. Șerban, bunăoară, că va fi prăpăd, dacă în cutare zi va ieși la secerat. De teamă, o bucată de vreme omul a crezut în spuscele lui Ion. Ba pentru aceasta îi aducea sumedenie de plocioane, îmbrăcăminte, mălai, fasole. Spre a înțelege cit de puțin temeii au „proorociriile” acestea, țaranii muncitori din Poiana au fost ajutați și de experiențele făcute anume la căminul cultural de profesorul de fizică care le-a arătat cum se produc fulgerele.

Fel de fel de superstiții îi țineau pe loc, le strîceau rosturile țaranilor muncitori de pe aici.

Cind au intrat în noul magazin din satul lor, Rovinari, comuna Moi, regiunea Craiova, țaranii muncitori nu știau la ce să se oprească mai întii. Rafturile erau încărcate cu mărfuri, care de care mai îmbietoare. Pînă la urmă s-au împărțit... Fetele și flăcăii pe la pinzeturi, stofe, îmbrăcăminte, gospodinele și bărbații lor pe la lucruri de-ale casei: vase de gătit, servicii de masă și cite și mai cite. Numai în prima zi au fost vîndute mărfuri în valoare de peste 10.000 lei.

I. Sbirciog
corespondent

In așteptarea elevilor

Cu dorința de a pregăti cele mai bune condiții de desfășurare a cursurilor, secția de învățămînt a sfatului popular regional Timișoara a luat o serie de măsuri din care o bună parte au și fost îndeplinite. De curînd, de pildă, s-a isprăvit construcția școlii din Jamu Mare și a școlilor din Anina și Oțelul Roșu. Se lucrează cu sîrguință la cele 20 de localuri de școală din regiune care se construiesc prin autoimpunere ca și la repararea clădirilor și revizuirea mobilierului școlilor. Cea mai mare parte din școlile raionului Timișoara și-au asigurat combustibilul de care au nevoie pentru întreaga iarnă.

Straton Nicanor
corespondent

Muncă și roade

Cerna și Mircea Vodă sint două comune alăturate din raionul Macin. In comuna Cerna te întîmpină îndeosebi în locurile unde e mai multă trecere, 18 lozinci, aeriene. Ele îți vorbesc de izbînzile de pînă acum ale țaranilor muncitori, ca și de sarcinile lor de viitor. In susul uliței e așezată la vedere o tablă mare pe care sint scrise cîte sfaturile agronomului pe săptămîna în curs. Aici, ca și in apropierea difuzorului gospodăriei colective, se adună adesea zeci de țarani muncitori. In drum spre sfatul popular am întîlnit și grafice, in număr de 18, cite circumscripții electorale cuprînde Cerna. La rubrica „Fulger” se afla in ziua aceea numele deputatei Elena Fane, care răspunde de circumscripția a III-a electorală. La casele deputaților comunisti Constantin Burcea și Panaiț Topală am văzut tablile de culoare roșie, care arătau că aceștia sint fruntași la treieris și recoltare. Campania a fost susținută de numeroși alți fruntași din Cerna, unde, bunăoară, la 12 august se treieraseră la întovărășire toate cele 600 hectare griu.

Sucesele dobîndite in muncile agricole se datoresc in bună măsură muncii culturale. „De cind s-a deschis aria, aici s-a mutat — cum zic oamenii — căminul cultural”. Indată ce pășești pe arie, știi că găsești lucruri mereu noi și folositoare la

gazeta de perete. Panourile, graficele, îți spun cine e fruntaș și cine s-a lăsat pe tînjeală. Biblioteca volantă, colecțiile de ziare, te îmbie să le cunoști.

In fruntea acestei vii activități e directorul căminului cultural, țaranul muncitor Mihai Dragomir. Tare mîndru a fost dînsul cind l-am întrebat de roadele muncii culturale. Și pe drept cuvînt. Rezultatele au dovedit, bunăoară, membrilor cercului agrotehnic că nu degeaba și-au petrecut aici clipele de răgaz. Ei au scos cite 2.100+2.400 kg. boabe griu la hectar.

Cu gîndul încă la cele văzute in Cerna, am ajuns a doua zi in comuna Mircea Vodă. Am simțit de îndată o stringere de inimă privind sediul căminului cultural. Gearmurile erau sparte, acoperișul ciuruit, pereții coșcoviți, gardurile dărîmate. Nu numai pînă aici, dar nici in fața sfatului popular nu am întîlnit vreo lozincă, un panou sau un grafic. Gazeta de perete nu există. De brigadă artistică de agitație sau de alte forme de activitate artistică la arie, nici pomeneală. Țaranilor muncitori nu li se fac cunoscute numeroasele cărți ale bibliotecii, din care ar putea culege atîtea învățăminte folositoare. Sfatul popular comunal e cu totul străin de nevoile sufletesti ale oamenilor de aici. E timpul ca acesta împreună cu directorul căminului cultural, Gheorghe Roman și cadrele didactice care au sarcina de a sprijini lumina satului, să treacă de îndată la o acțiune temeinică cultural-artistică. Țaranii muncitori din comuna Mircea Vodă o așteaptă cu nerăbdare.

C. HOGAȘ
îndrumător cultural, secția culturală regională Ga'ați.

Pești care... plivesc orezul

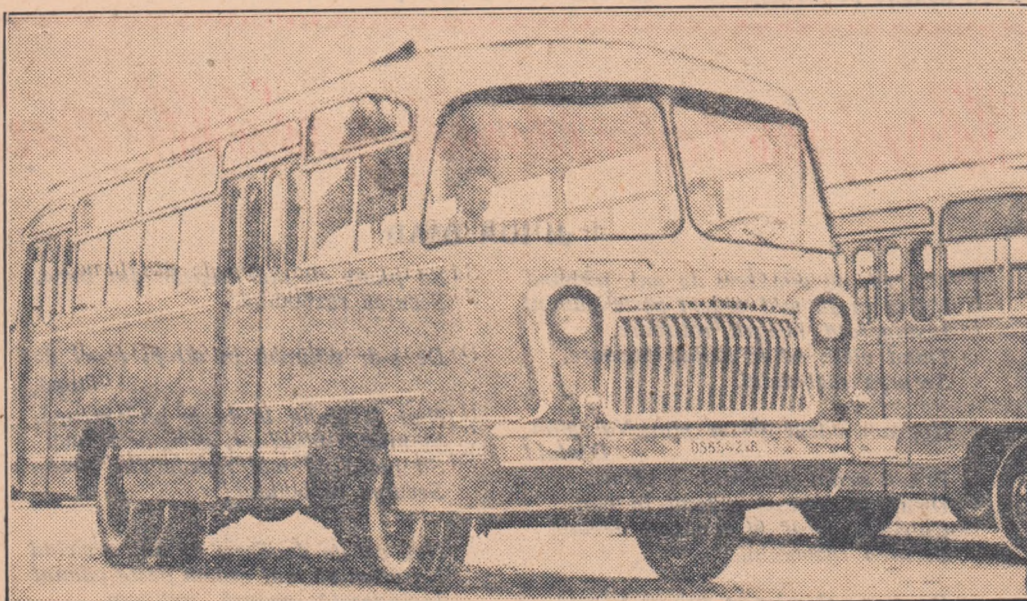
După cum se știe, mohorul este cel mai mare dușman al orezului. Deobicei orezul trebuie plivit de mohor de două ori și chiar de trei ori pe an, iar plivitul unui hectar costă cel puțin 1.000 lei. Anul acesta însă, muncitorii de la secția orezării Vameș a gospodăriei agricole de stat Romanu, din raionul Brăila, nu vor mai face această lucrare la cultura de orez. Și iată de ce: cu ajutorul oamenilor de știință de la stațiunea experimentală piscicolă Nucet, raionul Tirgoviște, muncitorii secției au început experimentarea unei metode noi de irigație a culturii de orez. In irigațiile de pe un loc de 12 hectare, semănațe cu orez au fost introduși cîte 1.600 pui de crap la hectar. In ce constau avantajele acestei metode? In primul rînd peștii mînincă mohorul, precum și muștele, primejdioși dăunători ai culturilor de orez, iar prin mișcările care le fac, tulbură și aerisesc apa. In felul acesta orezul are mai mult aer și crește mai viguros. Toate acestea duc la sporirea recoltei de orez cu cel puțin 1.000 kg. la hectar, față de recolta ce mai mare obținută la hectar anul trecut.

Pe lîngă reducerea cheltuielilor de întreținere a culturilor de orez și obținerea unei producții sporite de orez la hectar, gospodăria agricolă de stat va realiza venituri și din recolta de pește, deoarece in preajma secerării orezului, peștele va fi scos din irigații.

Mîndria constructorilor noștri de mașini

Metalurgiștii Uzinei de tractoare din Orașul Stalin au realizat în cinstea lui 23 August, un nou tip de tractor construit după modelul tractorului sovietic M.T.Z. Tractorul pe roți va fi folosit în deosebi la lucrările agricole cu mașini remorcate sau suspendate și pentru transporturi.

Dotat cu un motor puternic, avînd o caroserie elegantă și fiind înzestrat cu tot confortul, primul autobuz românesc — fabricat de Uzinele „Mao Tze-dun” din București, poate transporta 80 de persoane.

Noi întovărășiri agricole

De curînd 21 familii de țărani muncitori din satul Prlofești, raionul Oltețu, regiunea Craiova, au sărbătorit inaugurarea întovărășirii lor agricole căreia i-au dat numele „Partizanul”. Și țărani muncitori din satul vecin Boghia, au pornit să-și organizeze o întovărășire agricolă. Numai în câteva zile 7 țărani muncitori au depus cereri de intrare în întovărășire.

Marin Gh. Marin
corespondent

SIBIU (de la corespondentul nostru). — Comunistul Teoader Sărășan din satul Păucea, raionul Mediaș, regiunea Stalin, este unul dintre fruntașii satului în lupta pentru buna stare materială a fiecărei case de gospodar. Tocmai de aceea, nu de mult, el a strîns în jurul său un mîncuș de vrednici țărani muncitori printre care Șuteu Nicolae și Binder Ștefan și împreună cu ei a pornit să arate satului foloasele ce le aduce întovărășirea agricolă. Munca lor a dat roade bune: în ziua de 21 august a.c., în satul Păucea s-a inaugurat întovărășirea agricolă „23 August” cuprinzînd 14 familii cu 29 hectare și 8 vite de muncă.

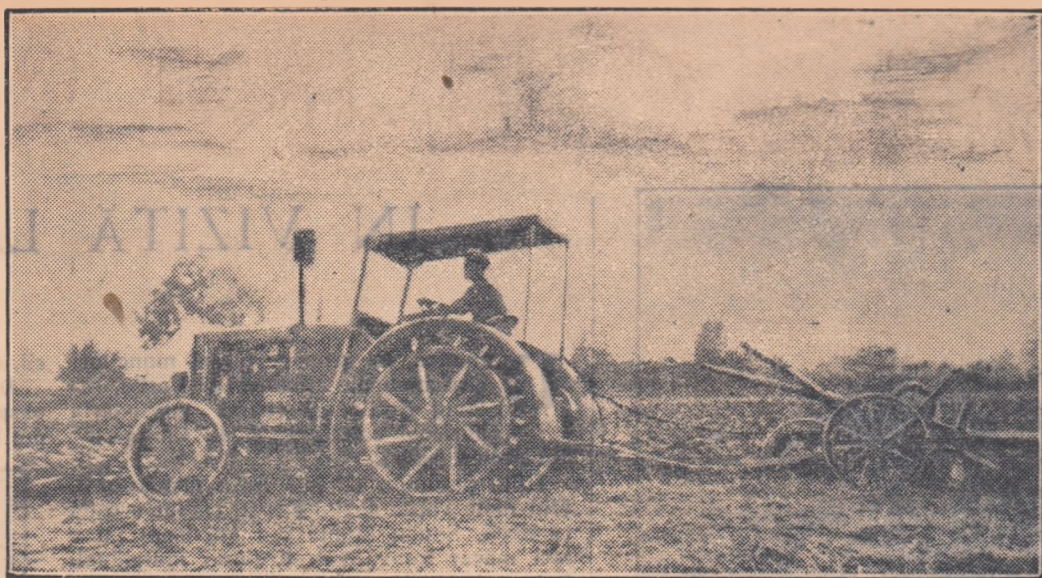
Cuvîntul fruntașilor

Cu omul harnic și pămîntul e darnic!

Anul trecut, de pe un hectar am reușit să adun 1.800 kg. grîu, recoltă indoită față de alți țărani muncitori. La consătuirea pe țară a fruntașilor din agricultură, la care am avut bucuria să iau și eu parte, mi-am dat seama însă că pămîntul poate da și mai mult, dacă îl muncești cu pricepere.

De îndată ce s-a luat zăpada, m-am și dus să controlez cum au ieșit din iarnă semănăturile de grîu. Probele luate au fost bune. Cînd pămîntul s-a zvoit oleacă, am dat cu boroana și în câteva zile grîul a înverzit și s-a făcut ca peria. Mulți se tem să boronească semănăturile, pe motiv că se rup tulpinițele de grîu, aceasta însă este o credință greșită, deoarece pămîntul neafinat își pierde cu ușurință umezeala. Plivitul l-am făcut de trei ori.

Către sfîrșitul lunii iulie

Pe tarlăua gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie” din comuna Ștefănești, raionul Pitești, arăturile pentru însămînțările de toamnă sînt în toi.

Un adevăr simplu

Un mijloc deosebit de important pentru sporirea producției este folosirea metodelor agrotehnice înaintate.

Numai cîteva exemple de recolte obținute în acest an de către gospodăriile colective și întovărășirile agricole ne sînt grăitoare. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Coarnele Caprii, raionul Hirlău, a strîns de pe 21 hectare o re-

GH. PRICOP
director general
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

coltă de 4.020 kg grîu la hectar. Acest spor de recoltă se datorește faptului că încă din vara anului 1954, odată cu strîngerea recoltei, colectiviștii au dezmiriștit întreaga suprafață, au executat arăturile adînci la vreme, au folosit sămînță aleasă și tratată, iar semănatul l-au făcut după metoda rîndurilor încrucișate. Tot datorită faptului că a respectat indicațiile științei agrotehnice, întovărășirea agricolă din Șerbănești, regiunea Galați, a recoltat de pe 114 hectare o cantitate de 2.000 kg. grîu la hectar.

Și în gospodăriile individuale există posibilități de sporire a producției agricole. Pildă în această privință sînt fruntașii recoltelor bogate. Iată-l, bunăoară, pe țărantul muncitor Vasile Filipan din comuna Tiream, raionul Carei. Dezmiriștînd, apoi făcînd arătură adîncă, îngrișind pămîntul cu bălegar și respectînd celelalte reguli agrotehnice, el a obținut de pe 0,90 hectare o producție de 2.740 kg. grîu.

Peste aceste succese nu trebuie trecut cu vederea. Exemplul fruntașilor trebuie urmat de toți țărani muncitori. Oamenii muncii din agricultură se pregătesc acum pentru campania însămînțărilor de toamnă. De felul cum pămîntul va fi pregătit depinde în

bună parte succesul pe care îl vom obține în anul agricol 1956.

Fruntașii din agricultură ne dovedesc prin fapte că aplicarea metodelor agrotehnice înaintate este o cale sigură de obținere a unor recolte bogate la hectar, ne dovedesc că pămîntul este darnic cu oamenii care-l lucrează cu hărnicie și pricepere

Ne scriu colectiviștii

Vitele înseamnă belșug, bogăție

La înființare, gospodăria noastră colectivă nu avea decît 7 cai, 9 boi, 3 vaci și 82 oi. Dar noi, cele 82 familii de colectiviști, ne-am dat seama că dezvoltarea fermelor zootehnice înseamnă un nesecat izvor de belșug, de bogăție. La început, sectorul nostru zootehnic era destul de sărac. Am muncit însă mult și în 1952 el ne-a adus un venit de circa 40.000 lei, iar în 1954 de 100.000 lei. Anul acesta vom obține un venit de peste 190.000 lei. Anul trecut numai cu banii primiți de pe urma animalelor vîndute statului pe bază de contract, am cumpărat un camion marca „Molotov”.

În 1954 colectiviștii noștri au primit pe lingă însemnate cantități de cereale, numai produse animale și bani în valoare de 92.718 lei. Cu o parte din venituri, colectivitul Bulutu Petre și-a putut cumpăra o vacă cu lapte, iar

Grăbiți treieriișul!

În regiunile Craiova, Pitești, București, Constanța, etc., treieriișul este mult avansat. Nu aceeași e situația în regiunile Cluj, Stalin și mai ales în Regiunea Autonomă Maghiară. În aceste regiuni munca pe arii nu este organizată bine, fapt ce a dus la rămînerea în urmă a treieriișului. Or, știut e că orice zi ărosită acum, în toiu treieriișului, nu poate duce decît la pierderi de recoltă. Pentru aceasta, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, raionale și regionale, oamenii muncii din satele regiunilor unde treieriișul este rămas în urmă trebuie să depună toate eforturile pentru a treiera cît mai grabnic grînele aflate încă în stoguri pe cîmp sau pe arie. Treieriișul trebuie organizat temeinic încît batozele să meargă din plin și fără întreruperi din zori și pînă seara tîrziu, și acolo unde se poate, să lucreze și noaptea.

Odată cu treieriișul trebuie grăbite și arăturile pentru însămînțările de toamnă. Semînțele necorespunzătoare trebuie schimbate cu semînțe recunoscute de la bazele de recepție și condiționate. Nu trebuie uitată nici pregătirea pătulelor pentru înmagazinarea recoltei de porumb din acest an, recoltă ce se anunță a fi bogată.

Ducica Gheorghe și-a acoperit casa cu olane și și-a împrejmuit curtea cu gard. După cite știu, aproape toți colectiviștii din comuna noastră au acum în gospodăriile lor cîte o vacă cu lapte, oi, porci și păsări.

În prezent, fermele noastre numără 1.317 oi, majoritatea de rasă țigăie, 162 bovine, 82 cai, precum și 24 vaci cu lapte, 23 scroafe și 195 grăsunii, 500 pui de rasă Rhode Island și 100 rațe. În următorii 2-3 ani aceste ferme vor cuprinde cel puțin 1.500 oi cu lapte, 55 vaci cu lapte, 60 scroafe și pînă la 1.000 păsări. În felul acesta gospodăria noastră va deveni mai puternică, iar viața celor 303 familii de colectiviști și mai îndestulată.

Bota Tănase
brigadier zootehnic la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie” din comuna Cerna, raionul Măcin

IN CIMP

În regiunile întîrziate la treieriiș ca Oradea, Cluj, Timișoara trebuie să se depună toate forțele pentru terminarea grabnică a acestei munci. În primele zile ale lunii septembrie pe terenurile eliberate trebuie terminate arăturile pentru însămînțările de toamnă. Se va pregăti din timp sămînța de secară, grîu de toamnă, orz de toamnă, borceag de toamnă: după ce se dau prin vînturătoare semînțele se trec prin trier sau selector, iar apoi li se încearcă puterea de încolțire. Semînțele cu putere mică de încolțire (sub 90%) trebuie schimbate cu altele bune. După aceste lucrări urmează tratarea semînțelor: grîul și secara se tratează împotriva mătorei cu praf de abavit sau agranal.

Îndată după recoltarea porumbului, cartofilor și sfeclei de zahăr se va trece la aratul terenurilor. Semănatul cerealelor de toamnă va începe după 15 septembrie în regiunile de

nord și după 15 octombrie în cele de sud. La începutul lui septembrie în partea de sud a țării se mai poate continua semănatul rapiței de toamnă. De îndată ce primele capsule de bumbac se coc, începe culesul pufului. De asemenea, începe recoltatul tutunului și orzului.

IN GRĂDINA, VIE ȘI LIVADA

Legumele de toamnă ca și cartofii plantați în vară se vor prăși a treia și a patra oară. Totodată, dacă vremea va fi călduroasă se vor iriga. Către sfîrșitul lunii, dacă va cădea brumă, se va face recoltarea în întregime a roșiilor, ardeilor, vinetelor, castraveților.

Cuvîntul agronomului și zootehnicianului

Lucrările agricole în luna SEPTEMBRIE

După culesul legumelor, terenul va fi curățat de vreji și se va ara la adîncime de 25—30 cm. Se continuă semănatul legumelor de toamnă ca: salata, spanacul, ridichile de toamnă, ceapa și altele.

În vie se continuă culesul soiurilor timpurii. Se face evaluarea recoltei la soiurile de vin și pregătirea inventarului pentru cules și vinificație. Pe terenurile stabilite pentru plantări noi de vie și pepiniere se va face desfundatul și totodată îngrișatul cu 30—40 tone bălegar la hectar.

În livezi începe recoltarea fructelor de toamnă și valorificarea lor. Continuă desfundatul terenurilor pentru livezi și pepiniere noi.

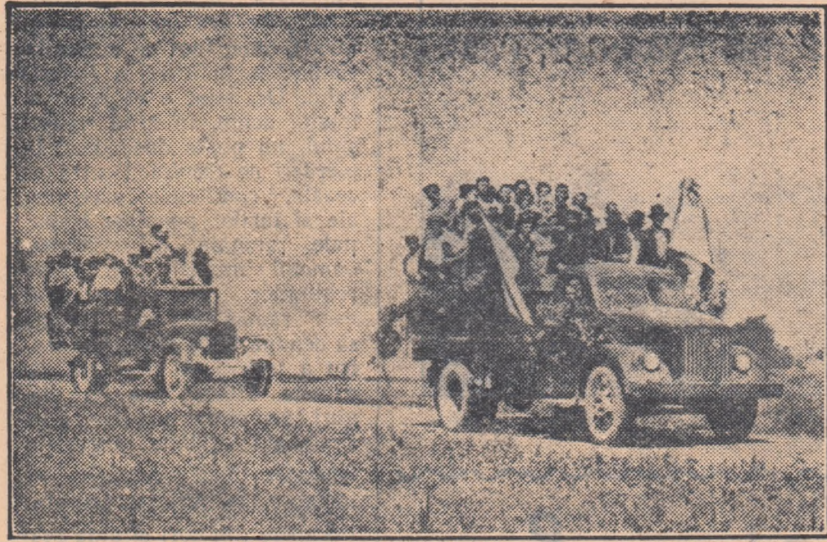
Pe terenurile pe care se va face plantatul în această toamnă, se începe pichetajul și săpatul gropilor. În pepiniere se revizuiesc puieții altoiți, iar cei neprinși se altoiesc din nou. Spre sfîrșitul lunii încep arăturile de toamnă în livezi și îngrișarea cu bălegar.

IN SECTORUL ZOOTEHNIC

Vitele mari, pe lingă pășunarea zilnică, vor trebui hrănite în această perioadă și cu pepeni furajeri, dovleci tocați, porumb furajer și alte plante. Se începe bonitarea și întocmirea planului de montă și fătări pentru anul viitor. La oi se face a doua îmbăiere pen-

tru a preîntîmpina și combate scabia. De asemenea se dau oilor pastile de Distosan pentru combaterea gâlbzeii. Se face revizuirea bonității mieilor la vîrsta de 6-7 luni și apoi întocmirea planului de montă. Oile ce se dau la montă trebuie hrănite, în afară de porția obișnuită, cu 200 gr. concentrate zilnic, iar berbecii cu 500 gr. concentrate. Tot în luna septembrie se face ultima selecție (alegere) pentru prăsilă a purcelilor născuți în primăvară.

În stupină încep pregătirile de iarnă a albinelor. Mierea de calitate proastă se întocmește în stup cu miere de la primul cules. Familiilor care nu au destulă hrană, li se completează hrana. Apoi se strîmtoarează cuiburile și se împachetează stupii în paie.

Pină la sediul gospodăriei agricole colective mai sînt cîteva sute de metri. Cei din marginea satului au văzut primii autocamioanele și au răspîndit vestea: „Vin oaspeții”. În curînd țărani muncitori din Măxineni și Corbu veniți în vizită la gospodăria agricolă colectivă vor citi pe fețele zîmbitoare ale celor care-i vor întîmpina ca și pe placardele așezate la intrarea în gospodărie, urarea: „Bine ați venit”!

În hambarul colectivistului Petre Cojocău au intrat în toamna trecută 7000 kg. porumb, iar în casă, printre altele, 100 metri de pinză și 5.600 lei. În jurul casei are vacă, oi, porci, stupi și păsări.

Îi merge omului din plin sau ba? Astă iarnă a făcut două nunți, iar de atunci și pină azi a cheltuit pentru dichisul casei peste 15.000 lei. Fiu-său Gheorghe Cojocău e la o școală superioară, iar peste cîțiva ani ajunge inginer.

Ce-ați aflat pină aici, au auzit și văzut țărani muncitori din Măxineni și Corbu cînd au vizitat gospodăriile colectiviste.

În fotografie: oaspeții în ograda colectivistului Petre Cojocău.

— O găină de a noastră atîrnă cît un curcan obișnuit — spunea cu mîndrie vizitatorilor, Petre Mîrcea, crescătorul de păsări al gospodăriei colective. Și oamenii au luat pe rînd găina de picioare, au cumpănit-o și au dat dreptate crescătorului. Apoi au aflat de la acesta cu deamănuntul că aici la crescătorie păsările sînt îngrijite după știință. Fapt pentru care și rezultatele sînt atît de bune: crescătoria de păsări este un bun izvor de venit pentru gospodăria colectivă.

IN VIZITĂ LA GOSPODĂRIA DIN COMUNA

Duminică, un grup de țărani muncitori din comunele Măxineni și Corbu, raionul Brăila, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „I. L. Caragiale” din același raion.

Titlul paginilor de față nu a fost scormit. Sînt niște vorbe auzite des în cursul acestor călătorii. Sandu Manta din Măxineni nu e nici măcar întovărășit. E țaran individual. E însă unul din aceia care au știut să folosească sprijinul pe care i l-a dat statul. A lucrat pămîntul după carte și a cules de pe 3 hectare, 7.000 kg. grîu. Unii n-au crezut.

Și atunci fruntașul recoltelor bogate, Sandu Manta din Măxineni, i-a spus fiecăruia în parte: Vino și vezi. Și i-a dus la hambarele care gemeau, iar oamenii s-au convins că ce au auzit este adevărat.

În timpul vizitei la gospodăria colectivă am auzit de multe ori pe colectivisti spunînd: — Veniți să vedeți.

Și-i purtau, la remiza de mașini, la crescătoria de porci în care domnea curățenia și buna rînduială, la magazia de bucate, pre-tutindeni.

★

În sala colțului roșu aparatul de radio al colectivei a cîntat pină acum pentru desfătarea cinstiților oaspeți. Acum e liniște și așezați în bănci ascultă vorbele președintelui.

...Gospodăria noastră merge pe al patrulea an. Începutul a fost firav. Dușmanii au încercat să ne destrame, dar am fost uniți și i-am învins și pe ei și șovăiala unora dintre noi. Numărul colectivizatorilor a crescut de la an la an. După primul an cu încă 17 familii, apoi cu încă 14. Acum numărul de familii s-a dublat. La început numărăm mașinile pe degete, iar acum avem remiză de mașini și atelier de reparații. Lucrările de semănat și recoltat sînt azi în întregime mecanizate.

Ne-am ridicat acareturi, crescătorie modernă pentru porci, pentru păsări... Președintele vorbește despre plan și organizarea mun-

— Dragi oaspeți, poștiți la gustarea zărilor o masă. Au ciocnit pahule și au ris. Dar am văzut și mulți care trebuia cîte nu fuseseră întrebate. De de mîini, cu mulțumiri, cu fîgăduiri încă nu. — La întoarcerea în sate lucruri au aflat aici lumină.

Cînd pămînturile sînt strînse laolaltă

Sînt printre fruntașii recoltelor bogate din comună. De pe trei hectare am scos în acest an 7.000 kg. de grîu. Asta nu este o întîmplare. Am arat pămîntul la timp, i-am dat îngrășămintă din belșug. Agronomul nu ne-a lipsit cu sfatul lui pe tot timpul campaniei. Trebuie să spun însă că ce-am obținut în anul acesta se datorește în bună măsură și ajutorului primit de la stat. Astfel un hectar din pămîntul meu

aflat la marginea întovărășirii agricole din sat a fost arat cu tractorul care ara și pămîntul întovărășirii. De la cooperativă am luat unelte și tot ce era de trebuință. Și iată că la cules, de pe hectarul arat cu tractorul și lucrat după sfatul agronomului, am obținut 3.000 kg. grîu. Celelalte 2 hectare le am răzlețite în alte locuri. Pe acestea le-am lucrat cum am putut. Am scos de pe fiecare cu cîte 1.000 kg. de grîu mai puțin. Dacă aș fi avut pămîntul unit într-un singur trup, îl puteam lucra pe tot cu mijloace mecanizate și toată suprafața rodea la fel. Mă bucură roadele căpătate după un an de muncă, dar mai mult mă bucură învățătura primită. Chiar și unui fruntaș al recoltelor bogate lucrutul pe fîșii al pămîntului nu poate să-i fie de priință. Lucrul acesta l-am înțeles și mai timpede acum, după cele văzute și auzite la gospodăria colectivă din Silistraru. Am văzut și mai bine pe ce drum trebuie să merg.

Sandu Manta
fruntaș al recoltelor bogate din comuna Măxineni,
raionul Brăila

În curtea colectivei. S-au revărsat cu o... Și-au pus flăcări în... Și în cosițe, țetele

Se dau avansuri de... Și sacii s-au u... Ai zile-muncă mu... Acum virtos cu to

Ion Melinte, șugub... Ast an a spus: „N... Că n-o să-ncapă gr

Și șotii oug. Nu-ț... Aicea vezi, sub ce... Cum crește rodul

Și pe soa

Sînt bătrîn, cîrîm... Dar mi-e tare dra... Și muncesc cu vo... Și pe soare și pe... Fîndcă azi din m... Înflorile patria... Că scăparăm de... Care-au supt sin... Azi ieșim cu v... Și-om lucra toți... Că, vezi, statul n... Ne-a pus la-ndem... Ne dă pluguri de... Ca să crească hol... Pin' la briu, ba

țaran m

AGRICOLĂ COLECTIVĂ ILISTRARU

lungeste peste aşteptări. Vizitatorii
ru prima dată o gospodărie colec-
u toate acestea pun întrebări neaş-
multe şi de felurite încit ele izbu-

tii au pregătut în cinstea vi-
por şi sănătate. Au glumit
tîmele clipe pentru a mai in-
espărit cu stringeri puternice
vărtururile şi unele fireşte —
ovestii însă cu toţii în cite

tesc să cuprindă întreaga viaţă a gospodăriei.

Sînt desigur lucruri îndelung frămîntate în inima fiecăruia. Tudorache Dumitraşcu din Corbu ar vrea să afle care dintre colectivişti a cîştigat cel mai mult. Află toţi cu uimire că Dumitrache Romilă, îngrijitor la grajdul de cai, care a avut 800 zile-muncă, a luat anul trecut peste 13.000 kg. boabe, în afară de alte produse. Şi mai află despre Gheorghe Cojocaru care se ducea la vinătoare în timp ce colectiviştii munceau, că a avut doar 70 zile-muncă şi răsplata ca atare.

— Ce fac mamele cu copiii cînd se duc la cîmp? — a întrebat Mişa Coman ţărancă muncitoare din Corbu.

— Veniţi să vedeţi — a fost răspunsul şi ţăranii muncitori au vizitat grădiniţa gospodăriei. 17 copiii ai colectiviştilor au aici întreţinere completă, iar încă 25, ai locuitorilor din sat, primesc educaţie alături de copiii colectiviştilor.

Vizitatorii au văzut apoi, pe rînd, ramurile de producţie ale gospodăriei, grajdul de cai, crescătoria de porci, oile, stupii, au admirat camionul de 3 tone şi priceperea cu care-l conduce colectivistul Nicolae Caraman, care a învăţat şoferia.

„Le-am făcut prin munca noastră unită. Ea e izvorul bogăţiei noastre, — le spunea preşedintele oaspeţilor adunaţi în jurul mesei cu gustări. Fondul gospodăriei a crescut în doi ani cu 280.000 lei. Azi e de 400.000 lei“.

— Dar averea personală a colectivistului tot aşa creşte? — întreabă Nicu Şerban de la Măxineni.

— Păi să poftiţi la mine acasă, — îi invită colectivistul Ştefan Istrate. Şi au văzut aici cu adevărat, o gospodărie înfloritoare şi luminoasă, din care nu lipsesc vitele grase, pătulul plin, aparatul de radio, acordeonul cumpărat de curînd şi fireşte mulţumirea mare şi adevărată a gazdei.

VIRGIL TOSO

Nimeni n-a numărat cite întrebări au pus în această zi ţăranii muncitori, colectiviştilor. Socot însă că au fost sute. Pretulindeni oamenii au schimbat păreri, au tras învăţăminte.

In fotografie: la una fermele gospodăriei un colectivist vorbeşte vizitatorilor despre munca lui.

Oaspeţii au şi ei păreri lor, alţii nedumeriri. După cît se vede discuţia este destul de însuşeşită.

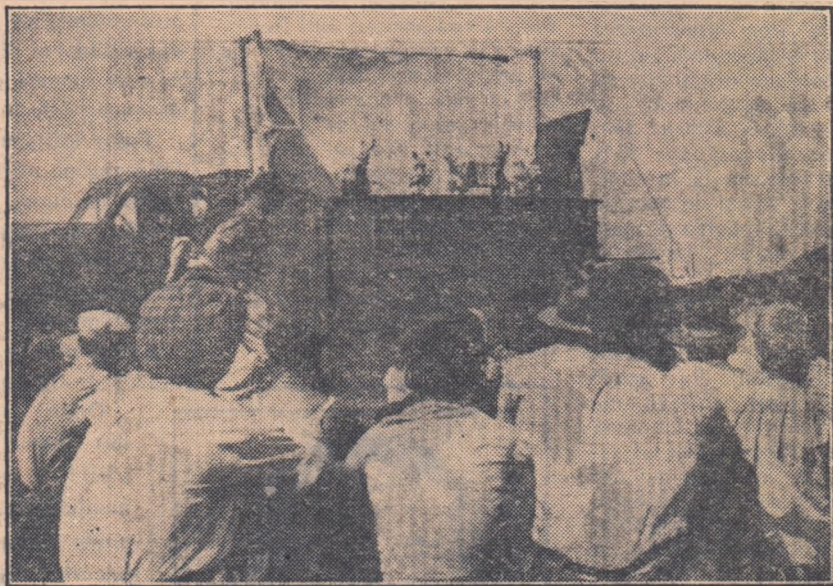

O construcţie nouă a gospodăriei colective, întocmită aşa cum spun regulile zootehnice, e crescătoria de porci. Tot după asemenea reguli sînt îngrijii şi porcii. In boxele curate sînt aşezaţi după rînduială porcii puşi la îngrăşat, scroafele fătătoare, purceii.

— Mie mi-a murit porcul că nu l-am injectat la timp — a spus Nicu Serban, ţăran muncitor din Măxineni.

— La noi aşa ceva nu se întimplă, — i-a răspuns Alexandru Tudor îngrijitorul de porci al colectivei.

In fotografie: una din mindriile crescătoriei; o scroafă de peste 250 kg. care a fătat pentru a treia oară 12 purcei.

Un punct al programului vizitei l-a constituit spectacolul artistic. Camionul colectivei împodobit cu flamuri şi verdeaţă a sosit chiar în această clipă aducînd de la Brăila o echipă a teatrului de stat. Actorii şi-au îndeplinit cu cinste sarcina şi au dat un spectacol de calitate. Au fost cîntece, teatru de păpuşi, scenete. Oaspeţii şi gazdele s-au desfătat din plin. Primii au aflat tot odată că de la începutul anului teatrul din Brăila a venit de 6 ori în sat la chemarea colectiviştilor, prezentînd spectacole frumoase.

Bărbatul meu a avut dreptate

In casa mea se încuibase în ultima vreme neînţelegerea. De unde şi pînă unde? Bărbatu-meu a semnat cererea de intrare în colectivă, iar eu nici nu vream să aud.

— De ce femeie? — mă întreba el mereu.

— Avem patru copii omule. O să putem scoate hrană pentru toţi? Şi apoi: ce facem cu ăl de 5 luni cînd om merge la muncă? Şi cite altele. A încercat el să-mi arate cum şi ce

fel, dar eu am rămas la ale mele. E adevărat că nici prea leşită în lume nu eram. De curînd am vizitat pentru prima dată o gospodărie colectivă, pe cea din Siliştraru. Au fost oameni primitori cum nici nu bănuiam şi mi-au cîştigat dintr-odată sufletul. I-am ascultat pe toţi, dar mai ales pe preşedinte. Ştia multe lucruri. L-am luat şi de-o parte şi l-am spus de îndoielile care mă frămîntau. Omul nu mi-a vorbit mult. M-a luat şi mi-a arătat. Magazii în care nu mai încap cerealele, păsări de ţi-i mai mare dragul, crescătoria cu porci de peste 200 kg fiecare. Am văzut casele noi ale colectiviştilor, ca şi grădiniţa de copii. Şi am ascultat uimită ce mi a spus colectivista Mişa Caraman:

— N-am putut termina nici pînă azi grîul de acum doi ani. Mai am din el 19 banişe.

Azi mi-am dat seama că bărbatul meu a avut dreptate.

Dumitra Enache

ţărancă muncitoare din comuna Măxineni
raionul Brăila

g...

ori.

hambar

saturi.

naturi.

TABACU

lună

MITRU

atul Boroaia,
eava

Atomul - apărător al omului

Un scop nobil

de M. NEIMAN
profesor, doctor în științe
chimice

Datorită succeselor obținute de către savanții sovietici în ceea ce privește cucerirea atomului, electricitatea industriei și a agriculturii sovietice a căpătat un izvor nesecat de energie. Aceasta este energia care se eliberează la dezagregarea combustibilului nuclear. În vara anului 1954 a fost pusă în funcțiune prima centrală electrică din lume pe bază de energie atomică, cu o putere de 5000 kilowați. Savanții și inginerii sovietici lucrează în prezent la crearea unor centrale electrice atomice cu o putere de 50.000—100.000 kilowați.

Energia atomică se caracterizează printr-o concentrare extraordinară. Prin funcționarea reactorului nuclear modern, în care se produce dezagregarea uraniului sau plutoniului se degajă o căldură uriașă. Din această energie aproape 25% poate fi transformată în energie electrică, restul de energie poate fi folosit pentru scopuri industriale, pentru încălzitul caselor și uzinelor.

În reactoarele nucleare se obțin, ca produse secundare, diferiți izotopi radioactivi. Fiecare kilogram din acești izotopi este egal cu câteva tone de radium prețios. În Uniunea Sovietică astfel de izotopi radioactivi, precum și alți izotopi speciali preparați în reactoare și acceleratoare, sînt larg folosiți în cercetările științifice și în industrie.

Savanții sovietici au fost primii care au folosit în chimie izotopii radioactivi artificiali, aplicînd radiațiilor lor, cu mare putere de pătrundere, pen-

tru a stabili grosimea unor corpuri fixe și mobile fără a avea contact direct cu componentele respective. Această metodă a fost aplicată de inginerii sovietici pentru reglarea grosimii laminării metalelor.

Izotopii radioactivi sînt folosiți pentru expunerea la radiații a legumelor în scopul măririi timpului de păstrare. Se fac experiențe în ceea ce privește conservarea cărnii, a fructelor și a altor alimente cu ajutorul acțiunii razelor radioactive asupra lor.

Medicii folosesc cu mult succes izotopii radioactivi în tratarea bolilor glandei tiroide, vaselor sanguine, hipertensiunii și a altor boli. În sute de clinici și spitale, cu ajutorul razelor radioactive, sînt luate tumorile canceroase, boli ale singelui, diferite boli de piele. În U.R.S.S. tratamentul cu izotopi radioactivi se face în mod gratuit. Zeci de uzine fabrică aparate pentru folosirea izotopilor în industrie, știință, medicină, agricultură.

Savanții sovietici caută neobosiți noi și noi căi de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice, pentru binele omenirii.

De la distrugerea Hiroșimei, la minunile științei sovietice

Cînd pașnicii locuitori ai orașului Hiroșima au văzut întîi o lumină orbitoare, apoi o ciupercă uriașă de fum înălțîndu-se pînă la cer, poate că unii dintre ei, înainte de a închide ochii pentru totdeauna, și-au dat seama că peste orașul lor a fost aruncată bomba atomică.

Atunci, la Hiroșima au murit 200.000 de oameni, ogoarele au fost pîrjolite și petalele florilor s-au închis aplecate la pămînt, întocmai ca oamenii care și acoperiseră ochii ca să nu vadă prăpădul. Cei care au scăpat cu viață au rămas schilozi, desfigurați; mulți au murit mai tîrziu în chinuri îngrozitoare. Puterea atomului nimicise totul în jurul său...

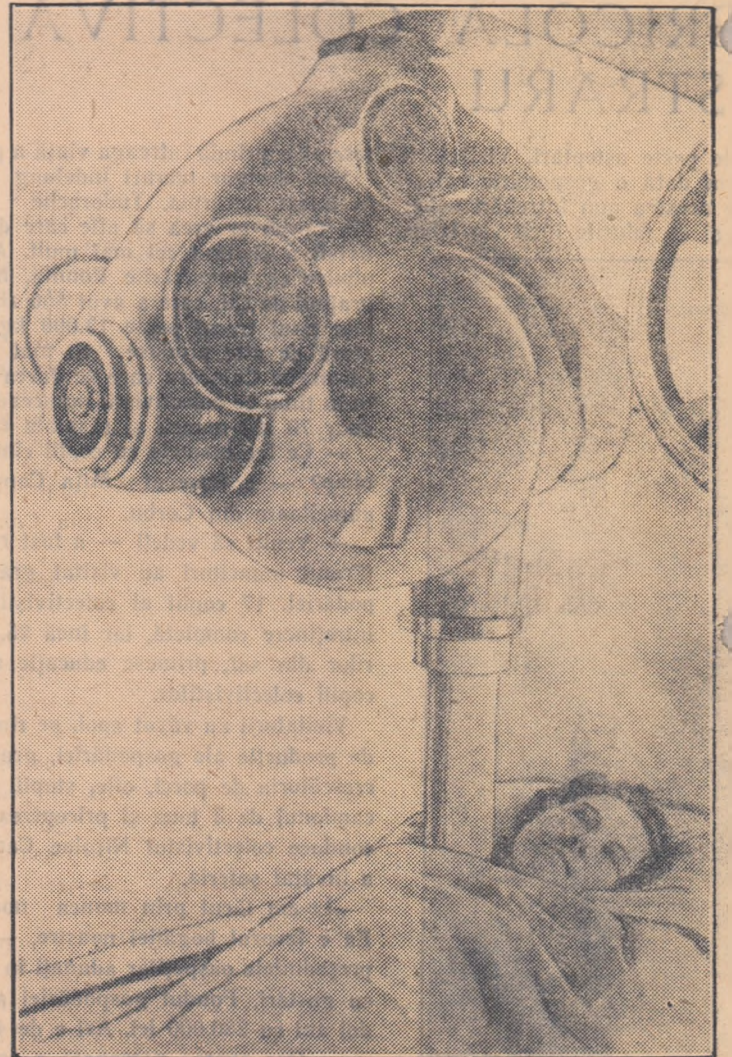
Nu există pană să poată descrie grozăviile de la Hiroșima... Pînă azi pe zidul de piatră al unei clădiri a rămas umbra unui om proiectat de zid și pulverizat în mii de pîrticele. Atît! Doar conturul unui om desființat într-o secundă. Muriseră oamenii, muriseră animalele, murise vegetația!

Mult timp amintirea Hiroșimei a făcut să se strîngă inimile oamenilor de pe întregul glob pămîntesc. Rostind cuvîntul „atom”, fără să vrei vedeai înaintea ochilor un cer întunecat, auzai huruitul avioanelor aducătoare de moarte! O bombă putea prefăce în tîndări monumentele culturii mondiale născute de mii de ani și sate întregi. Auzind vorbindu-se mereu de bombardamentul atomic, știam că bombele atomice sînt aruncate de sus, din înălțimea cerului, o felită din America i-a spus mamei sale: „Mamă, să ne mutăm undeva unde nu e cer!”...

Și totuși, descoperirea puterii atomului a fost începutul unei ere noi în istoria omenirii. Savanții sovietici au dovedit că limpezimea cerului nu trebuie să-i înapăiminte pe copii, că energia atomică poate fi folosită cu succes în scopuri pașnice. Muncind neobosiți ei au supus atomul, au reușit să facă din schilozi și din bolnavii din naștere oameni sănătoși, plini de bucuria de a trăi.

Fotografiile noastre îl înfățișează pe micul Kolia L. în vîrstă de numai șase ani, care a suferit de tumoare canceroasă. Tratată cu izotopi radioactivi, tumoarea a dispărut și obrazul neted al copilului nu seamănă nici pe departe cu obrazul desfigurat de altădată.

Orice om cinstit din lume, strigînd „NU!” bombardamentelor atomice, își simte inima plină de bucurie văzînd minunile pe care le face puterea atomului folosită în scopuri pașnice: pentru om, pentru fericirea lui.

Acest aparat cu cobalt radioactiv vindecă tumorile printre care și cele de cancer, oricît de adînc s-ar afla în corpul omului. Cu acest aparat, oamenii de știință sovietici au vindecat mulți oameni grav bolnavi.

Energia atomică - pe câmpuri și în ferme

Institutul de biologică al Academiei de Științe a U.R.S.S. a făcut rodnice experiențe, tratînd semințele de plante cu cobalt radioactiv. Această tratare cu cobalt radioactiv poartă numele de iradiere. În urma experiențelor s-a văzut că datorită iradierii radioactive producția la hectar a fost sporită, iar plantele s-au dezvoltat mult mai repede. S-a văzut, de asemenea, că datorită iradierii semințelor de varză, timpul de formare și de coacere a căpăținilor s-a scurtat cu mai mult de o săptămînă. Semințele de sfeclă de zahăr care au fost supuse iradierii timp de trei luni au dat un spor de recoltă de 10-14 la sută, iar procentul de zahăr la sfeclă a sporit de două ori. Prin iradierea hrîșcăi, aceasta înfloreste cu o săptămînă mai devreme ca de obicei. Este limpede deci, că razele radioactive folosite

în anumite condiții contribuie mult la dezvoltarea plantelor.

Este îndeobște cunoscută însemnătatea pe care o are iradierea potrivită și la timp a solului pentru sporirea producției la hectar. Unul din îngrășămintele chimice cele mai de seamă este superfosfatul. Oamenii de știință sovietici, studiînd foloasele pe care le poate aduce atomul pus în slujba păcii, au descoperit că superfosfatul amestecat cu fosfor radioactiv dă un îngrășămintă ale cărui rezultate sînt cît se poate de avantajoase.

Pentru distrugerea dăunătorilor plantelor, oamenii de știință sovietici au descoperit un preparat cu numele de DDT care funcționează cu ajutorul carbonului radioactiv. Metoda atomilor marcați permite să se urmărească rezultatele întrebunțării diferitelor substanțe otrăvitoare împotriva dăunătorilor agricoli, să se observe durată acțiunii acestor otrăvuri pentru a vedea dacă este necesar să se repete folosirea lor.

Folosînd fosforul și calciul radioactiv, oamenii de știință sovietici stabilesc rațiile de hrană cele mai potrivite pentru animalele în creștere. Astfel, folosirea izotopilor radioactivi în agricultură ajută să se stabilească bazele științifice ale hrînirii plantelor și animalelor și să se creeze cele mai bune procedee pentru mărirea producției la hectar a diferitelor culturi, precum și pentru sporirea productivității vitelor.

Ca o urmare a rezultatelor Conferinței de la Geneva care au contribuit la o anumită slăbire a încordării în relațiile internaționale, Consiliul de Miniștri al R.P.R., dorind să-și aducă aportul la continua slăbire a încordării în relațiile între state, a hotărât reducerea până la 1 decembrie 1955 a efectivului Forțelor Armate ale R.P.R. cu 40.000 de oameni.

Fondurile devenite disponibile vor fi utilizate pentru construcții de locuințe și alte nevoi social-culturale.

Dela o SĂPTĂMÎNĂ la alta

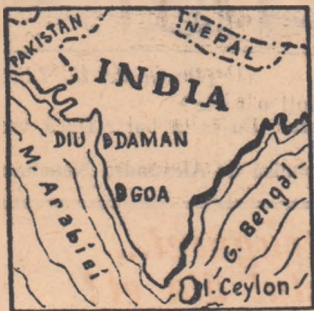
Indienii nu pot fi cespărțiți de indieni

Către sfârșitul veacului al 15-lea, navigatorul portughez Vasco de Gama a descoperit drumul pe apă spre India. Prima cunoștință cu locuitorii s-a făcut printr-o luptă. Mai târziu portughezii au vorbit băștinășilor indieni prin buhurile tunurilor, despre "alta civilizație" a europelor. Apoi au subjugat o seamă de localități indiene.

Un vice-rege portughez zeflemisea stăpînirea portughezilor în India, spunînd: „Portughezii au intrat în India cu

man și Diu, au rămas mai departe stăpîni portughezii. Aceste trei ținuturi care însumează aproape 4.000 kilometri pătrați și o populație de 700.000 locuitori sînt rupte de patria mamă, India. Peste 698.000 locuitori sînt indieni. Aceștia au același grai, același port și aceleași obiceiuri ca și frații lor din restul Indiei. Ce caută portughezii în India? Desigur că i-au atras felurile bogății ale ținuturilor cotoptite.

Populația din Goa, Damam și Diu luptă pentru eliberarea sa națională. Lupta locuitorilor din teritoriile ocupate de portughezi se bucură de sprijinul întregului popor indian. Guvernul indian a propus în repetate rânduri să discute cu guvernul Portugaliei situația acestor colonii, dar a fost refuzat. Față de mirșaviile la care s-au dat în ultima vreme autoritățile portugheze, India a fost nevoită să rupă legăturile diplomatice cu Portugalia. Primul ministru al Indiei, Nehru, a arătat că problema eliberării acestor ținuturi nu ar fi atât de urgentă, dacă nu ar fi vorba de însăși interesele naționale ale Indiei. India are tot dreptul să ceară eliberarea pămîntului și populației sale și alipirea lor la patria mamă.

spada într-o mină și cu crucea în cealaltă. Dar după ce au descoperit acolo mult aur, ei au pus de-o parte crucea ca să-și umple buzunarele.”

Au trecut de atunci 445 de ani. În 1947 India și-a obținut independența. Numai în câteva localități, care se văd pe hartă și anume Goa, Da-

Ajutor frățesc

În ultima vreme pe teritoriul Pakistanului de răsărit s-au abătut mari inundații, care au pricinuit populației uriașe pagube. Numeroase sate și întinse suprafețe de recolte au fost distruse. Mi-

lioane de locuitori îndură grele suferințe. Prin Societatea de Cruce Roșie și Semilună Roșie, Uniunea Sovietică a acordat suma de 50.000 rupii (monedă pakistaneză) pentru ajutorarea populației sinistrate.

(Autorul înfățișează în rîndurile de mai jos prigonirile și torturile la care sînt supuși țărani din Algeria de către colonialiștii francezi).

Este ora două noaptea. O tăcere adîncă a învăluit muntele.

Satul acesta, ca de altfel toate satele din Aures, este locuit de oameni muncitori, de țărani săraci, cinstiți și drepecă și muntele.

Intr-o zi au venit soldații și polițiștii care, adunînd tot satul, le spusera:

— Trebuie să plecați!
— Să plecăm? Întrebare oamenilor. Dar unde să plecăm? Aici nu este casa.

— Hai, hai, fără vorbă. Sînt prea mulți „fellagi” pe aici și avem ordin să vă evacuăm.

Vă inchipuiți uimirea și deznadejdea oamenilor. Să-și părăsească satul unde se născuseră, casele lor, obiectele casnice, mermele, vitele, totul? Nu, categoric nu o puteau face; nimeni nu se putea hotărî la un asemenea lucru.

În fața amenințării cu evacuarea, țărani organizară de îndată rezistență, trimițînd autorităților o delegație de protest. După cîteva zile ordinul de evacuare fusese anulat.

„HAKEMUL NE-A PROMIS”

Vor lăsa oare Mehta Tadjerahul în pace? Nimeni nu știa

DISTRUGEREA MEHTA TADJERAHULUI

nimic și fiecare zi aducea alte zvonuri alarmante din satele învecinate.

— Ei, au ars Tezeghuta!
— Se pare că au fost ridicate două femei...

— Polițiștii i-au omorît pe B. și pe M.

Bătrîni satului interveneau. Abia ieri vorbiseră cu guvernatorul din Aures. Li se dăduse asigurarea solemnă că satul va fi cruțat.

— Ce spuneți voi nu este adevărat și nici nu se poate întimpla la noi. „Hakemul” (guvernatorul) ne-a promis că nu se poate întimpla nimic. A spus că soldații lui ne vor ocroti...

În ciuda acestor cuvînte liniștitoare, oamenii erau departe de a fi convinși și mulți dintre ei se îndoiu de „protecția” polițiștilor. Cu toții se simțeau copleșiți de un sentiment de neliniște; mamele poate mai mult ca ceilalți erau îngrijorate și cu inima îndoită. Spre seară, cînd își chemau copiii, vocile lor trădau neliniștea din suflet.

— Belkace!!! Hizia!!! haideți acasă, grăbiți-vă, e întuneric, e timpul să fiți în pat!

Nori negri aruncau o umbră pe piscurile înzăpezite și noap-

Infăptuirea dezarmării, dorința fierbinte a popoarelor

Din ziua cînd la Geneva, cei patru șefi de state au început discuțiile în jurul problemei dezarmării, muncitorii francezi, țărani italieni, funcționarii englezi, micii comercianți din Germania apuseană au răsuflat mai ușurați. Se știe doar că multe dintre guvernele țărilor capitaliste cheltuiesc mai mult de jumătate din bugetele lor pentru înarmări. Or, acești bani sînt storși de pe spinarea populației.

După unele socoteli, s-a dovedit că numai cu banii care sînt cheltuiți pentru construcția unui vas purtător de avioane s-ar putea cumpăra haine bune pentru toți locuitorii Parisului. Adăugînd că în țările capitaliste se fac nu numai asemenea vase militare, dar că se cheltuiesc bani cu nemiluita pentru fabricarea unor arme îngrozitoare și pentru construirea de baze militare, ne dăm seama cît ar avea de cîștigat masele populare din țările respective de pe urma dezarmării.

Dar pe lîngă faptul că aduce popoarelor mizerie și suferință, cursa înarmării face

nesigură ziua de mîine, înrăutățește legăturile dintre state. Cursa înarmării și construirea de baze militare au dus și ele într-o măsură destul de mare la înrăutățirea situației în lume. Fabricarea de arme atomice și amenințarea cu războiul atomic au făcut să crească și mai mult primejdia care pîndea omenirea. Deci pe bună dreptate, cei patru șefi de state au găsit cu cale să discute pe larg ceea ce trebuie făcut pentru a înlătura această povară de pe umerii popoarelor.

Uniunea Sovietică a venit și în această privință cu propuneri făcute cu multă chibzuială. Potrivit propunerilor sovietice, forțele militare ale S.U.A., U.R.S.S. și Chinei ar trebui să fie reduse la 1—1,5 milioane oameni pentru fiecare țară în parte, iar ale Angliei și Franței, luate fiecare în parte, la 650.000 oameni. Reduceri asemănătoare ar urma să fie făcute apoi și de celelalte țări ale lumii. Odată cu aceste reduceri, producția de arme atomice ar înceta, armele atomice urmînd să fie interzise din rîndul armelor

de luptă.

Propunerile Uniunii Sovietice apropie păreriile celor două părți în problema dezarmării. Discuțiile care se poartă acum privesc mai mult felul cum urmează să fie îndeplinit controlul asupra dezarmării. Aci, între părerea puterilor apusene și cea a Uniunii Sovietice încă mai sînt deosebiri. De bunăseamă că discuțiile care vor avea loc în cursul lunii septembrie a.c. la O.N.U. și apoi tratativele ce le vor duce cei patru miniștri ai Afacerilor Externe la conferința din octombrie, vor înlesni înțelegerea convenită. Prin hotărîrile sale din ultima vreme de a-și reduce cu mult forțele sale militare, Uniunea Sovietică dovedește prin fapte că este dornică să netezească drumul înțelegerii. Popoarele așteaptă aceeași bunăvoință și din partea puterilor apusene.

Goana după înarmări a adus omenirii numai năpăstuirii. Oamenii muncii din țările capitaliste au fost înglodați în dări și impozite pînă peste cap. Ei așteaptă să fie izbăviți de toate aceste grele suferințe.

STAREA AGRICULTURII ÎN ȚĂRILE CAPITALISTE

FOAMEA SILEȘTE PE PĂRINȚI SĂ-ȘI VINDĂ COPIII

Familia lui Giuseppe Ierardi și-a părăsit cocioaba. Ca el au mai plecat și alții din sa-

atul Petilia Policastro (sudul Italiei). Negăsînd de lucru în satul său, Giuseppe a hotărît să cutureiere vecinătățile împreună cu soția și cu cei 6 copii în vîrstă de la 3 pînă la 12 ani. Foamea le-a încovoiat

spatele. Supti de vlagă, ei bat zadarnic la porțile bogățiilor. Nimeni nu le dă de lucru. Orice speranță e pierdută. Cu minile tremurînde și cu lacrimi în ochi, Giuseppe Ierardi a agățat cite o tăbliță de gîtul fiecărui copil, pe care scrie: „Foamea ne silește să-i vindem!” Asemeni lor sînt mulți în Italia. Peste 2 milioane de șomeri mișună prin orașe și sate în căutare de lucru.

OBLOJIREA MOȘIERILOR ȘI NAPASTUIREA ȚĂRANILOR

În urma reformei agrare din 1938, în Mexic au luat ființă numeroase cooperative agricole. Acum, însă, Ministerul Agriculturii a luat hotărîrea de a confiscă pămînturile acestor cooperative, pe motivul că stăpînesc mai mult pămînt decît este îngăduit prin legea reformei agrare.

Și, în timp ce năpăstuește mii de muncitori agricoli, gu-

vernul nu întreprinde nici o măsură pentru a confiscă pămînturile marilor moșieri. Mulți dintre aceștia stăpînesc peste 5.000 hectare pămînt, care în cea mai mare parte este lăsat în paragină. „Aceste pămînturi nevalorificate, — spun muncitorii agricoli — trebuie confiscate și împărțite țăranilor lipsiți de pămînt”.

fleacurile fiecărui locuitor în parte. Unii spintecau cu baioneta sacii de grîu și de făină; alții cuprinși de furia distrugerii trăgeau cu mitraliera în măgari, singurul avut real al gospodărilor, iar alții furau micile economii ascunse în fundul vreunei lăzi unde familia își ținea lucrurile de preț și bijuteriile.

ALTA „JIGNIRE”

Nici nu se pot povesti toate jafurile, brutalitățile și umilintele ilegale la care fură zilnic supuși locuitorii din Aures. După raze, polițiștii ridicară o bună parte din bărbați. Nu erau acuzați de vreo crimă sau faptă oprită de lege, ci erau pur și simplu „suspecți”. Vocabularul cotoptitorilor se îmbogățise cu o nouă acuzație: „crima de a fi suspect”.

Și oricine putea cădea victimă acestei acuzații. Dacă unii băștinași nu-i plăceau caidului, (slujbaş al statului) dacă nu salutau pe un administrator, dacă întrebunțau cuvînte „subversive” ca libertate și dreptate sau dacă erau prinși plimbîndu-se pe străzile satului Aures, deși locuiau acolo, puteau fi învinuiți ca suspecți de una din aceste „crime”, cu toate consecințele ei.

Se poate foarte bine înțelege furia și indignarea locuitorilor din Aures. Se poate vedea limpede fără-nicia celor ce vorbesc de respectul față de om.

reportaj de AHMED NACER

tea se lăsa mai curînd ca de obicei. Mehta Tadjerahul parea dornic de a se ascunde cît mai bine la poalele muntelui semeț.

TOȚI AFARĂ...

Un frig de moarte în colibă. Amor se trezi și într-o clipă fu în picioare. Era oare numai din cauza frigului?

Nu, urechea sa ageră auzise

un sunet suspect. În sat se petrecea ceva neobișnuit, oameni șopteau pe lîngă colibă.

Prin crăpăturile ușii se întrezăreau lumini și, deodată, se

auzi un zăngănit de fiare, un sunet de arme ce se ciocnesc între ele.

Satul fusese ocupat și, de jur împrejur, peste tot, polițiștii stăteau de pază. În curînd se auzi primul ordin și soldații începură să strige și să bală la toate ușile.

În colibe, copiii speriați plîngeau agățîndu-se de fustele mamei. Soldații începură să devină din ce în ce mai brutali. Nu mai așteptau să li se deschidă ușile, le forțau pur și simplu cu patul puștii și năvăleau în case cu baioneta.

„TOȚI AFARĂ!!!”

În ciuda frigului și a beznei ce domnea, locuitorii fură țiriți pe jumătate adormiți din case, femei, copii, bătrîni, infirmi, de-a-valma, mișnați cu virful baionetei spre centrul satului. Acolo, soldații îi împărțiră în două grupuri. Femeile de-o parte, bărbații de cealaltă. Apoi începu lungă și umiltoarea „operație de control”, în care fiecare casă era perchezitionată de armata de cotoptitori. Soldații răvășeau bruma de avere, mobilele, amintirile de familie și

Strigături

Cu nevasta mă impac:
Ea vorbește și eu tac.
Cum vorbește, de-ar munci,
Strașnic ne-am gospodări.

Ia mai zi, mai zi, mai zi
Că fasolea putrezi.
Iar vecinul meu, Năstase
Vrea s-o strângă-n 56.

E la noi un colector

Din programul brigăzii artistice de
agitație din comuna Bălănești, Tg-Jiu.

E la noi un colector
Ce la laptelui din spor.
Eu i-am spus: „Măi frate Nuță
Plinge biata mea vacuță.
Laptele eu ți l-am dat,
Cotă dreaptă pentru stat”.
Însă Nuță mult susține
Că nu-i dăm cum se cuvine.
Ci-că, dacă l-a gradat,
Laptele s-a subțiat.
Ce-i drept, se „subție” ca să
Iși mai ducă și... acasă.
Laptele smintină-l face
Brinză, unt, — c-așa îi place;
Are slăbiciune frate
Mai ales pentru... lactate.

Dar de la o vreme-ncoace
Văd că Nuță-al nostru tace.
O comisie l-a prins
Cum pune lapte „la prins”.
Laptele — se constatase —
A avut substanțe grase,
Dar băutul, subțirel
L-a subțiat și pe el...
Vedeți, dar, că multe fapte
I se trag lui de la lapte,
Și-alta n-o să mai înceapă,
C-o intra de tot la apă.

In acul „ALBINELI”

Arde gazul de pomană

Despre conducerea cooperativei din Nadășa, raionul Reghin, se spune că arde gazul degeaba. Dar nu-i adevărat. De unde să ardă gaz, când la cooperativă această marfă lipsește de câteva luni!

Dacă vîi și-i ceri, ți se răspunde:
— Nu ne-a sosit încă. Ai răbdare și... tutun.
Ce e drept, locuitorii au răbdare, dar tutun... nici pomeneală, pentru că nici acesta nu se găsește la cooperativă! Nu se găsește nici sare, deși depozitul raional e tixit. Se găsește în schimb la conducerea cooperativei din Nadășa o mare cantitate de... nepăsare față de aprovizionarea cooperativei!

„Călăuză” rătăcită

Căminul cultural din comuna Cuca, raionul Vedeia, e abonat la revista „Călăuză Bibliotecarului”. Dar nu o primește. Secția M.A.T. a cooperativei nu e abonată la revista, dar... o primește. Astfel, atunci când revista ajunge la Cuca, cu toate că este „călăuză”, ea se... rătăcește la M.A.T. Ar fi bine dacă cei în drept ar fi călăuziți de mai mult interes în muncă. Astfel, „călăuzele” nu s-ar mai rătăci.

VICTOR PIȚIGOI

(După corespondențele trimise de
Șuteu Ioan și Titu Ghițulescu)

Epigramă

La G.A.S. Manasia, raionul Urziceni, stau de un an de zile stive de cărămizi (vreo 500.000 bucăți) care din cauza ploilor s-au distrus în mare parte.

Cînd cercetezi grămada asta mare
De cărămizi aproape sfărîmate,
Gîndești: Cu ele G.A.S.-ul poate
Să-nalțe un monument de...
nepăsare!

Biblioteca sau bodegă?

Conducerea cooperativei din satul Izvoru de Jos, raionul Costești, a instalat în sala căminului cultural secția de băuturi spirtoase.

(Desen de H. LERU)

Tăranul muncitor: Imi împrumuți o carte?
Ospătarul: Eu nu sînt bibliotecar. Eu is la bar... Dacă vrei un rom, poftim, dar un roman, ba!
(După o corespondență trimisă de Alexandru Nenciulescu)

Scrisorile lui Ilie Popescu

Nea Tănase Popescu din Miculești, raionul Strehaiia, m-a primit bucuros în gospodăria lui. El una, eu două și așa a ajuns să-l întreb:

— Cum stai cu grîul? L-ai pus în hambar?

— Da' de unde! E în dosar la sfat — îmi răspunde necăjit nea Tănase.

— Cum în dosar? făcui eu mirat.

— Întrebă 'mneata pe agentul agricol Zăvoianu Ilie, că el știe mai bine.

Mă dusei la sfat și-l găsi pe Ilie Zăvoianu cu nasul vîrit în maldăre de hîrtii mizgălite cu tot soiul de cerneluri.

— De ce ții în dosare grîul lui Tănase Popescu? îl întrebai eu.

— Ce-ți veni, omule! În dosare am cereri și referate. Grîul lui Tănase... nici nu s-a copt. I-au stricat oamenii umblind peste lan cu vite și care.

— Dar cu plîngerea lui ce-ai făcut?

— E la dosarul Nr. 3

— Zace?

— Nu zace, dar stă. La rînd

tovarășe... la rînd. S-aștepte! Reclamația e de-abia din 6 iunie. Și-apoi eu sînt om de teren — răspunde Zăvoianu, virindu-și nasul în niște hîrtii. — Referentul Horcea, el e cu rezolvarea cererilor, — continuă el.

Mă întorsei spre Horcea. Acesta mi-o luă înainte:

— Eu am scris rezoluția: „Se va cerceta pe teren”.

— Și s-a cercetat?

— Nu știu, asta e treaba lui Zăvoianu.

— Rezoluției îi lipsea ștampila și semnătura, fără de care eu...

— Puneți-le frate — mă adresai eu lui Horcea.

— Dar cine crezi matală că sînt eu? Semnătura și ștampila le pune tovarășul Ciolacu.

Mă dusei și la tovarășul Ciolacu și-l rugai să pună ștampila.

— N-o lua așa ușor, tovarășe. Nu pun ștampila decît pe referat.

— Bine, bine, dar nea Tănase rămîne păgubaș?

— Întrebă-l pe Zăvoianu.

N-am primit nici un referat de la el.

Măi, ăștia-s birocrați nu glumă — îmi zisei eu în gînd. Și întorcîndu-mă la Zăvoianu îl zisei:

— Imputerniciți-mă pe mine să-l despăgubesc pe nea Tănase, și de n-o fi omul mulțumit, să mă puneți la dosar.

— Bucuros! Ba-ți mai dăm și alte plîngeri.

— Primesc, dar ca să fiu legal, puneți-vă parafa pe hîrtia asta.

Și după ce mă văzui cu semnăturile, mai scrisei ceva pe hîrtie și... gata, — le spusai, — am rezolvat plîngerea lui nea Tănase.

— Așa de repede și fără ștampilă?

— Ce vă mirați! Doar voi ați rezolvat-o. Ascultați ce-ați scris:

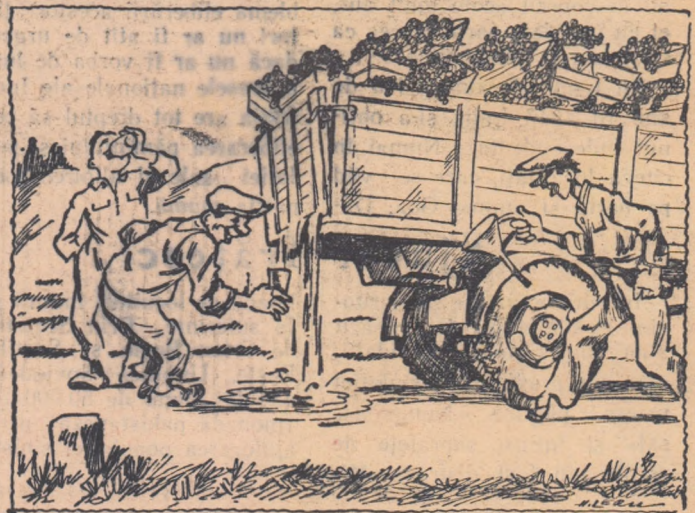
„Noi, subsemnații, Zăvoianu Ilie și Horcea Ion, nu am rezolvat la timp cererea săteanului Tănase Popescu, pentru care ne obligăm a-l despăgubi cu cîte 400 kg. grîu fiecare”. Semnat...

— Cum? Ce? Nu se poate!

— Poți să știi? S-ar putea și tocmai așa ar trebui să fie!

Strugurei, strugurei... S-a dus mustul din el!

Pe alocuri la piețe și la Aprozar se transportă struguri de masă în condiții necorespunzătoare.

(Desen de H. LERU)

— Vîno bade la must dulce
Să bem iute, că se... duce!

Desen: C. FLORIAN
Text: G. MUREȘAN

Pe la noi, pe la cămin
Conferențiarul vin
Cuvîntări ca să ne țină,
Să ne-nalțe spre lumină.

Dar acum de-un ceas se
ceartă
Timpul cum să și-l împartă
Fiindcă-ar vrea pînă la
noapte
Să vorbească cîteși...
șapte.

Aștia nu știu ce-i prin sat
Fiindcă vor ca în patrat
Cucuruz să semănăm
Tocmai cînd noi treierăm.

Pin' se ceartă dumnealor
Să vestesc eu prin popor
Ce urmează în programă
Să mi-i fac de panoramă.

Onorată adunare,
Tu nepot, tu tată mare,
Conferința-i terminată,
Iar pe scenă-acum se-
arată

Un picuț de comedie,
Cu artiști, fir-ar să fie!
Buni or fi ei vorbitori
Dar umblă cu capu-n
nori...